

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רע"א ע"ב

פרשת עקב

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רע"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֱלֹהֵינוּ: דָּא סְטָרָא דְשָׁמַאלָא, דְכָלִּיל בִּימִינָא, וַיִּמִּינָא בֵּיהּ, וְאֶתְכַלִּילוּ דָא בְּדָא, לְמַהֲוֵי
חַד. וְעַד הָכָא, אֶתְקַשְּׁרוּ בְּרַכָּאן, דְכִיּוֹן דְאַלִּין אֶתְבְּרַכָּאן, כְּלַהּוֹן דְלִתְתָּא אֶתְבְּרַכָּאן.

תרגום לעברית

יְהוָה, 'זֶה סוּד הָאֲמֻצָּע, סוּד הָאֲמוּנָה בְּכָל הַצְדָדִים. אֱלֹהֵינוּ: זֶה סוּד הַשְּׁמַאל שְׁכָלוֹל
בְּיָמִין, וְהַיָּמִין בּוֹ, וְנִכְלָלִים זֶה בָּזֶה לְהִיּוֹת אֶחָד. וְעַד כָּאן נִקְשְׁרוּ הַבְּרָכוֹת, שְׁכִיּוֹן שְׁאֵלָה
מִתְבְּרָכִים, כָּלֶם שְׁלֵמָטָה מִתְבְּרָכִים.

טקסט הזוהר

לְבִתְר דְאֵינוֹן אֶתְבְּרַכָּאן, וְנִטְלֵי בְּרַכָּאן לְגִרְמִייהוּ, אֶתְהַדְרוּ כְּלִילָן כְּחַד לְהֵהוּא מְקוֹרָא,
דְאֵינוֹן לֹא יִכְלִין לְאֶתְהַדְרָא לְגַבֵּי הָהוּא אֶתֶר, עַד דְאֶתְבְּרַכּוּ. כִּיּוֹן דְאֶתְבְּרַכּוּ בְּקַדְמִיתָא,
אֶתְהַדְרוּ וְעֹאֲלִין לְגַבֵּי הָהוּא אֶתֶר, לְנִטְלָא בְּרַכָּאן יְתִירִין אַחֲרָנִין, לְאַרְקָא לְתַתָּא. וְעַד
דְאֵינוֹן אֶתְבְּרַכָּאן, לֹא עֹאֲלִין וְלֹא תֹאבִין לְגַבֵּיהּ. וְרָזָא דָּא (שְׁמוֹת כג) וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי
רִיקָם.

לאחר שהם מתברכים ולוקחים ברכות לעצמם, חוזרים כלולים כאחד לאותו המקור, שהם לא יכולים לחזור לאותו המקום עד שמתברכים. כיון שהתברכו בתחלה, חוזרים ונכנסים לאותו מקום, לקחת ברכות יתרות אחרות להריק למטה. ועד שהם מתברכים, לא נכנסים ולא תאבים אליו, וזה סוד (שמות כג) ולא יראו פני ריכם.

טקסט הזהיר

וכד תבין לגבי ההוא אתר, ועאלין תמן, כדין אקרי ההוא אתר מלה. ומלה לא אתקרי, בר כד אינון מתקרבין לגביה, ומתברכן. ומלכא אימתי אקרי מלה. כד רברבנוי אתין לגביה עתירין, מסתפקון בכל מה דאצטריכו, בלא חסרונא, כדין איהו מלה. מלה לתתא, כד אלין מעטרין ליה בספוקא, בעטרין קדישין. והכא אקרי מלה. ומאן איהו. העולם אשר קדשנו וצונו. ובגין דאיהו עלמא דלא אתגלייא לבר, ואיהו סתים, קרי ליה הכי בארח סתים. ועל דא לא אקרי, אלא בארח סתים.

תרגום לעברית

וכששבים לאותו מקום ונכנסים לשם, אז אותו מקום נקרא מלה. ומלה לא נקרא, רק כשהם מתקברים אליו, ומתברכים. ומלה מתי נקרא מלה? כשגדוליו באים אליו עשירים, מספקים בכל מה שהצטרכו, בלא חסרון, ואז הוא מלה. מלה למטה, כשאלו מעטרים אותו בספוק בעטרות קדושות. וכאן נקרא מלה. ומיהו? העולם אשר קדשנו וצונו. ומשום שהוא עולם שלא התגלה בחוץ, והוא נסתר, קורא לו כך בדרך נסתר. ועל זה לא נקרא, אלא בדרך נסתר.

טקסט הזהיר

ולעולם ימינא אתה, כמה דאתמר. ועל דא כהו, כפיה לגבי ההוא אתר, ברישא ובסופא. ועלמא תתאה, כד אתקשר לימינא, ואתדבק ביה, קרי מתתא לעילא ברוה, ולא אקרי ברוה, בר ברזא דמקורא דאתדבק בהדיה (ביה), ועייל ביה, ואמלי ליה.

אֶתָּה, רָזָא דִּהְיָהּ כֹּהֵן, לְאַתְדַּבְּקָא בְּהִדְיָה, וְעַל דָּא, בְּצִלּוֹתָא בְּרַנְשׁ כּוֹרֵעַ בְּכָרוֹךְ, דִּאִיהוּ
עֲלָמָא כְּפוּף לְגַבִּי עֵילָא, וְדָא אִיהוּ שְׁנוּי בֵּין כָּרוֹךְ דְּצִלּוֹתָא, וּבֵין כָּרוֹךְ דְּשָׂאֵר בְּרַכָּאן.
וְכָלָא בְּרָזָא עֲלָאָה אִיהוּ, לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְכָל עֲלָמִין.

תרגום לעברית

וּלְעוֹלָם אֶתָּה זֶה יָמִין, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְעַל זֶה כֹּהֵן כְּפוּף לְאוֹתוֹ מְקוֹם בְּרָאשׁ וּבִסּוּף.
וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, כְּשֶׁנִּקְשָׁר לְיָמִין וְנִדְבֶק בּוֹ, קוֹרָא מְלַמֵּטָה לְמַעְלָה בְּרוּךְ, וְלֹא נִקְרָא
בְּרוּךְ, רַק בְּסוּד הַמְּקוֹר שֶׁדִּבֶּק בּוֹ וְנִכְנָס בּוֹ וּמִמֶּלֶא אוֹתוֹ. אֶתָּה, הַסּוּד שֶׁל אוֹתוֹ הַכֹּהֵן
לְהַדְבִּיק אֹתוֹ, וְעַל זֶה בַּתְּפִלָּה הָאָדָם כּוֹרֵעַ בְּכָרוֹךְ, שֶׁהוּא הָעוֹלָם שֶׁכְּפוּף אֶל מַעְלָה, וְזֶהוּ
הַשְּׁנוּי בֵּין כָּרוֹךְ שֶׁל הַתְּפִלָּה וּבֵין כָּרוֹךְ שֶׁל שָׂאֵר בְּרַכּוֹת. וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד עֲלִיּוֹן, לְהַרְיֵק
בְּרַכּוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת.

טקסט הזוהר

כָּרוֹךְ דְּצִלּוֹתָא, בְּרַנְשׁ כּוֹרֵעַ בֵּינָה בְּכַרְכּוּי, וְגַחְיִין רִישָׁא בְּאַתָּה, בְּגִין דְּאַתָּה אֶקְרִי רִאשׁ.
וְעַל דָּא כֹּהֵן נָטִיל בְּרָאשׁ, וְאִיהוּ רִאשׁ תְּדִיר. וּבְגִין כֶּה פְּרִיעָה בְּכָרוֹךְ. וְגַחְיִינוּ דְּרִישָׁא
בְּאַתָּה. וְכֹהֵן בְּכָל אֲתֵר דְּאֶקְרִי אֶתָּה, גַּחְיִין בְּצִלּוֹתָא. מְלָךְ בְּתֵר דְּגַחְיִין, תּוֹ לֹא זִקְיָה, מְאִי
טַעְמָא. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לָהּ לְסִיחָרָא, זִילִי אֲזַעֲרִי גְרַמִּיָּה, וְתוֹ לֹא זִקְפָּא. וּבְגִין
דָּא, בְּרַכְתָּא דְּבֵר נְשׁ בְּרִיךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתַעֵר לְאַרְקָא בְּרַכָּאן מְלַעֲיָלָא לְעֲלָמִין
כְּלָהוּ, כְּמָה דְּאַתְמֵר. זְכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי.

תרגום לעברית

בְּכָרוֹךְ שֶׁל הַתְּפִלָּה אָדָם כּוֹרֵעַ בְּכַרְכּוּי, וְגוֹחֵן רִאשׁוֹ בְּאַתָּה, מְשׁוּם שֶׁאַתָּה נִקְרָא רִאשׁ.
וְעַל זֶה כֹּהֵן לוֹקַח בְּרָאשׁ, וְהוּא תְּמִיד רִאשׁ. וְלִכְּן פְּרִיעָה בְּכָרוֹךְ, וְגַחְיִינָתָהּ הָרִאשׁ בְּאַתָּה.
וְהַכֹּהֵן, בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא אֶתָּה, גוֹחֵן בַּתְּפִלָּה. הַמְּלָךְ אַחֵר שֶׁגוֹחֵן, שׁוֹב לֹא זוֹקֵף, מָה

הטעם? הקדוש ברוך הוא אמר ללכנה, לכי והקטיני את עצמך, ושוב לא זקפה. ולכן הברכה של אדם לקדוש-ברוך-הוא מתעוררת להוריק ברכות מלמעלה לעולמות כלם, כמו שנאמר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזוהר

כתיב, (ישעיה סג) כי אתה אבינו כי אברהם וגו'. תנינו, לזמנא דאתי אמרין ליה ליצחק וכו', בגין דשמאלא אתכליל בימינא, אבל ימינא מנלן דאקרי אב. דכתיב וישמהו לו לאב ולכהן, ואף על גב דלעילא אקרי אב, ואפילו לנהורא דלא נהיר בשעתא דאתדבק בימינא אקרי אתה, כמה דאת אמר (שם) אתה יי' אבינו גואלנו וגו'.

תרגום לעברית

כתוב (ישעיה סג) כי אתה אבינו כי אברהם וגו'. שנינו, לעתיד לבא אומרים ליצחק וכו', משום שהשמאל נכלל בימין. אבל הימין מנין לנו שנקרא אב? שכתוב וישמהו לו לאב ולכהן. ואף על גב שלמעלה נקרא אב, ואפילו לאור שלא מאיר בשעה שנדבק בימין נקרא אתה, כמו שנאמר אתה ה' אבינו גואלנו וגו'.

טקסט הזוהר

אדהכי, סבא אזדמן לגביה, ואמר, רעיא מהימנא, תקין פתורא למארה, ליה ולמטרוניתא. מכל מיני עדונין, לקיימא ביה (יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני יי'. והא עד כעז כלהו מתענגי מפתורא דמלכא. הדיא הוא דכתיב, (משלי ט) לכו לחמו בלחמי. ודיא נהמא דאורייתא דבכתב, ויינא דאורייתא דבעל פה. ותמן כמה מטעמים מיני טעמי תורה, דמתיקין, מכל מאכלין ועדונין דעלמא, ודמלכא.

בין כה הזדמן אליו זקן ואמר, רועה הנאמן, תלן שלחן לרבונך, לו ולמלכה, מכל מיני עדונים, לקים בו (יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני ה', ויהרי עד עתה כלם מתענגים משלחן המלך, זהו שכתוב (משלי ט) לכו לחמו בלחמי. וזה לחם התורה שבכתב, וזין התורה שבפעל פה. ושם כמה מטעמים, מיני טעמי תורה, שמתוקים מכל המאכלים והעדונים של העולם ושל המלך.

טקסט הזהר

קם רעיא מהימנא פתח ואמר, אהרן כהנא קום משינתך, למדבך תורין ועאנין ואמרין ועופין, וכל מינין דצריכין לסעודתא דמלכא. ולחם הפנים, דאינון לקבל תרין לוחי דאורייתא, (שמות לב) דמזה ומזה הם כתובים. זה: תריסר אנפין. דאינון: (במדבר ו) יברכה יי', יאר יי', ישא יי'. זה תניינא, אדנ' יי' אדנ' יי' אדנ' יי'. דאינון תריסר חיון, דאתמר בהון, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתן, ופני שור מהשמאל לארבעתן, ופני נשר לארבעתן. ואתמר עלייהו, (שם) ארבעה פנים לאחת (להם). והאי איהו, (ישעיה ו) וקרא זה אל זה ואמר, לקבל עשרים וארבע ספרי תורה. והאי איהו זה השלחן אשר לפני יי'. מאנין דפתורא דמלכא, אינון מארי מתניתין, מארי צלותין, דתקינו לון לקבל קרבנין.

תרגום לעברית

קם הרועה הנאמן, פתח ואמר, אהרן הכהן קום משנתך לזבח שורים וצאן וכבשים ועופות, וכל המינים שצריכים לסעודת המלך. ולחם הפנים, שהם כנגד שני לוחות התורה, שמזה ומזה הם כתבים (שמות לב). זה - שתיים עשרה פנים, שהם: (במדבר ו) יברכה ה', יאר ה', ישא ה'. זה שני - אדנ' יי' אדנ' יי' אדנ' יי'. שהם שתיים עשרה חיות, שבהן נאמר (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן

וּפָנִי נָשָׂר לְאַרְבַּעַתָּן. וְעָלִיהֶם נֹאמֵר אַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת (להם). וְזֶהוּ (ישעיה ו) וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, כִּנְגֵד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרֵי תוֹרָה. וְזֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'.
הַכִּלִּים שֶׁל שְׁלָחַן הַמֶּלֶךְ הֵם בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בַּעֲלֵי הַתַּפְּלוֹת, שֶׁתִּקְנוּם כִּנְגֵד הַקְּרָבֹת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רע"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלָחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. תָּא חֲזִי, מִנְהַגֵּין טָבִין וְשִׁפְיָרֵן הוּוּ
נִהְיָ מְאֹרֵי דְסְעוּדָתָא דְמִלְכָּא, לְאַחֲזָאָה דְאִינוּן מִבְּנֵי פְתוּרָה דְמִלְכָּא. חַד (חדא), רַבְרָבָא
מִבְּנֵי סְעוּדָתָא, נָטִיל יְדוּי בְּזִמְנָא דִּייעָלוּן (דייעול) לְסְעוּדָתָא לְהֶסֶב, גְּדוּל מִסֵּב בְּרֹאשׁ,
תַּנְיִנָא תַּחוּתִיהָ, וְתַלִּיתָא תַּחוּת תַּנְיִנָא. וְאַלִּין אֶתְקַרִּיאוּ ג' מְטוֹת, לְקַבֵּל תְּלַת אֲבָהוֹן,
וְלְקַבֵּל

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלָחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. בָּא רָאָה, מִנְהַגֵּים טוֹבִים וְיָפִים
הָיוּ נוֹהֲגִים בַּעֲלֵי הַסְּעוּדָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ לְהִרְאוֹת שֶׁהֵם מִבְּנֵי שְׁלָחַן הַמֶּלֶךְ. גְּדוּל אֶחָד מִבְּנֵי
הַסְּעוּדָה נוֹטֵל יָדָיו בְּזִמְן שִׁיכְנֶסוּ לְסְעוּדָה לְהֶסֶב. הַגְּדוּל מִסֵּב בְּרֹאשׁ, הַשְּׁנִי תַּחְתּוֹ,
וְהַשְּׁלִישִׁי תַּחַת הַשְּׁנִי. וְאַלֶּה נִקְרְאוּ שְׁלֹשָׁה מְטוֹת, כִּנְגֵד שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, וְכִנְגֵד כְּהֻנִּים
לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים. מִכָּאן וְאַיִלָּה אֵין לָהֶם סֵדֶר, אֶלָּא כָּל הַקּוֹדֵם זוֹכֶה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.